

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2202/82

af 28. juli 1982

om almindelige bestemmelser for ydelse af finansiel udligning for visse fiskerivarer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 3796/81 yder medlemsstaterne en finansiel udligning til producentorganisationer, der på visse betingelser tager de under A og D i bilag I til nævnte forordning anførte varer tilbage fra markedet;

for i videst muligt omfang at fremme bestræbelserne på at stabilisere markedet bør der ikke ydes finansiel udligning til de producentorganisationer, som ikke anvender EF-tilbagetagelsesprisen i hele fangstsæsonen;

for at lette anvendelsen af EF-tilbagetagelsesprisordningen, hvis en organisation eller et af dens medlemmer foretager salg uden for organisationens aktivitetsområde, bør den tolerance, der i givet fald gælder for det område, hvor disse mængder udbydes til salg, anvendes for så vidt angår fastlæggelse af den tilbagetagelsespris, der skal overholdes;

formålet med de foranstaltninger, som producentorganisationerne træffer, er at sikre en rationel udøvelse af fiskeriet og en forbedring af salgsvilkårene for

medlemmernes varer; derfor må den finansielle udligning begrænses til medlemmernes varer;

som følge af den skiftende efterspørgsel under salget bør varerne ikke tages tilbage fra markedet, før de har været udbudt til salg; der bør derfor kun ydes finansiel udligning for de varer, som efter at være blevet udbudt til salg på de normale betingelser ikke har fundet nogen aftager til EF-tilbagetagelsesprisen;

formålet med den prolongationspræmie, der er fastsat i artikel 14 i forordning (EØF) 3796/81, er at hindre, at der i forbindelse med tilbagetagelse sker destruktion af varer af høj handelsværdi; derfor er den finansielle udligning forbeholdt varer, for hvilke der ikke ydes prolongationspræmie;

i medfør af artikel 13, stk. 4, andet afsnit, i ovennævnte forordning tages der ved beregningen af den finansielle udligning hensyn til 80 % af mængden af de varer, for hvilke der er ydet prolongationspræmie; de mængder, som er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i nævnte forordning, varierer derfor efter de i artikel 13, stk. 3, nævnte mængder, der er taget tilbage fra markedet; heraf følger, at de samlede maksimale mængder, som kan komme i betragtning efter disse to artikler, varierer mellem 20 og 23 % af de årlige mængder, der udbydes til salg;

for at ordningen med den differentierede finansielle udligning kan fungere efter hensigten, bør der fastsættes regler for, hvordan de tilbagetagne mængder skal tages i betragtning i forbindelse med fastsættelse af den finansielle udligning, der skal gælde for hver del af de tilbagetagne mængder;

den finansielle udligning kan først udbetales ved fangstsæsonens udløb; for at lette producentorganisationernes drift bør der åbnes mulighed for at yde forskud, såfremt der stilles en sikkerhed —

⁽¹⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de almindelige bestemmelser for ydelse af den finansielle udligning, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 3796/81, i det følgende benævnt »grundforordningen«.

Artikel 2

1. Ydelsen af den finansielle udligning er betinget af, at producentorganisationen i hele fangstsæsonen har anvendt EF-tilbagebetalingsprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, litra a) og d).

2. Såfremt en producentorganisation giver sine medlemmer tilladelse til at afsætte deres varer efter de i grundforordningens artikel 5, stk. 1, første led, omhandlede fælles regler, som den pågældende organisation har fastsat, betragtes den i stk. 1 omhandlede betingelse som opfyldt af den pågældende organisation, hvis medlemmerne overholder den i samme stykke omhandlede EF-tilbagebetalingspris.

3. Udbyder en producentorganisation eller et af dens medlemmer sine varer til salg i et andet område end producentorganisationens eget aktivitetsområde, og anvendes den i grundforordningens artikel 13, stk. 1, litra a), omhandlede tolerance eventuelt i det pågældende område, tages denne tolerance i betragtning ved fastsættelsen af niveauet for den tilbagebetalingspris, der skal gælde for de pågældende mængder.

Hvis anvendelsen af tolerancen inden for det pågældende område medfører, at der fastsættes flere prisniveauer, som de i dette område etablerede producentorganisationer anvender ved tilbagebetaling af varer, vælger den i det første afsnit omhandlede producentorganisation eller et medlem heraf, som udbyder sine varer til salg i dette område, det prisniveau blandt ovennævnte, der i det foreliggende tilfælde skal anvendes ved tilbagebetalingen.

Artikel 3

Som berettiget til finansiell udligning betragtes udelukkende tilbagebetalte varer

- a) som er blevet fanget af et medlem af en producentorganisation,
- b) som er blevet udbudt til salg
 - gennem producentorganisationen, eller
 - af et medlem af producentorganisationen efter de fælles regler, som producentorganisationen har fastsat, og som er omhandlet i grundforordningens artikel 5, stk. 1, første led,

efter en inddeling i overensstemmelse med de i artikel 2 i grundforordningen nævnte handelsnormer, som igen er i overensstemmelse med denne inddeling på tilbagebetalingstidspunktet,

- c) som inden tilbagebetalingen i overensstemmelse med handelssædvanerne i området eller på stedet har været udbudt til salg til alle branchens interesserede, ved hvilken lejlighed det er fastslået, at der ikke findes nogen aftager til den pris, der er fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, litra a), og
- d) for hvilke den prolongationspræmie, der er nævnt i grundforordningens artikel 14, ikke er ydet.

Artikel 4

1. Med henblik på fastlæggelse af størrelsen af den finansielle udligning tages de mængder i betragtning,

- a) som pr. produkt, inddelt efter de i grundforordningens artikel 2 omhandlede handelsnormer, i fangstsæsonen er blevet udbudt til salg af producentorganisationen eller af et af dens medlemmer efter de fælles regler, som den pågældende producentorganisation har fastsat, og som er omhandlet i grundforordningens artikel 5, stk. 1, første led,
- b) som er taget tilbage fra markedet i den pågældende fangstsæson, og som er omhandlet i artikel 3, med undtagelse af mængder, der er mindre end de minimumsmængder, som skal fastsættes i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2.

2. De i stk. 1, litra b), nævnte mængder, herunder de mængder, for hvilke den i grundforordningens artikel 14 omhandlede prolongationspræmie ydes, tages i forbindelse med den finansielle udligning i betragtning i den kronologiske rækkefølge, i hvilken de er taget tilbage fra markedet.

De mængder, for hvilke der ydes prolongationspræmie, tages, efterhånden som de i artikel 14, stk. 1, i grundforordningen omhandlede foranstaltninger finder sted, for indtil 80 %'s vedkommende i betragtning ved beregningen af de mængder, hvortil der ydes finansiell udligning, og af de pågældende satser. Fra det øjeblik hvor summen af de tilbagebetalte mængder, for hvilke der ydes finansiell udligning, og 80 % af de mængder, for hvilke der ydes prolongationspræmie, overstiger 20 % af de mængder, der udbydes til salg, ydes der ingen yderligere finansiell udligning eller prolongationspræmie.

Artikel 5

Den finansielle udligning udbetales efter anmodning til producentorganisationen efter udløbet af hver fangstsæson.

Efter anmodning ydes der dog med nærmere fastsatte mellemrum den pågældende producentorganisation forskud for de tilbagetagne mængder, såfremt

- bestemmelserne i artikel 3 er blevet overholdt i den pågældende periode,
- ansøgeren stiller en sikkerhed, der mindst svarer til forskuddet.

Forskuddets eller forskuddenes størrelse fastsættes på grundlag af det midlertidige forhold mellem de tilbagetagne mængder og de mængder, der er udbudt til salg i den pågældende periode.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 1982.

På Rådets vegne

O. MØLLER

Formand
